

huse på landet, i ungdomsforeninger, sportsklubber og lign.

Som bestemmelsen er affattet i loven af 23. marts 1948, har den imidlertid ikke kunnet undgå i adskillige tilfælde at virke urimeligt, ligesom det ikke fra administrationens side har været muligt at føre den fornødne kontrol med bestemmelsens gennemførelse.

Man har som følge heraf anset det for påkrævet at foreslå en væsentlig lempelse i den givne bestemmelse, således at der fremtidig kun vil være at svare afgift, når den udlejningsvirksomhed, der stiller lokalerne til rådighed for sammenkomsten, skønnes at have karakter af en erhvervsvirksomhed. Man har endvidere foreslået, at dette skøn træffes af det særlige i lov nr. 537 af 31. oktober 1946 om afgift på omsætningen af stærke drikke oprettede nævn, hvori blandt andet repræsentanter for restauratørfaget og domstolene har sæde.

I § 11 foreslås uændret forlængelse af den forhøjede afgift, $33\frac{1}{3}$ pct., på omsæt-

ningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder.

ad afsnit III.

I § 12 foreslås forlængelse af loven om afgift af konsum-is.

ad afsnit IV.

I §§ 13—14 foreslås loven om afgift af pelsvarer og pelsskind forlænget, dog således, at afgiften som foran anført nedsættes til 10 pct.

ad afsnit V.

I § 15 foreslås uændret forlængelse af den midlertidige afgiftssats, 40 øre pr. liter, for den til vejformål opkrævede benzin-afgift.

ad afsnit VI.

I § 16 er der i lighed med bestemmelserne for finansåret 1948—49, jfr. § 13 i loven af 23. marts 1948, stillet forslag om, at en del af proventet af forbrugsafgifterne anvendes til afskrivning på statens reguleringskonto i Danmarks Nationalbank.